

עפ"ג 16918-09-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עפ"ג 16918-09-24

לפני: כבוד השופט דוד מינץ כבוד השופט אלכס שטיין
כבוד השופט חאלד כבוב

המערער: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד (השופטים ח' טרסי, ה' רוזנברג שיינרט ו-ע'
דרויאן-גמליאל) מיום 25.7.2024 בתפח"ע
60544-03-22
י' כסלו התשפ"ו (30.11.2025)
בשם המערער: עו"ד עידו רז
בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

בשם נפגעות העבירה: עו"ד ליקול טמסוט

פסק-דין

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ח' טרסי, ה' רוזנברג שיינרט ו-ע'
דרויאן-גמליאל) מיום 25.7.2024 בתפח"ע 60544-03-22, במסגרתו הושת על המערער עונש
מאסר בפועל של 19 שנים, מאסר על תנאי וחובת תשלום פיצויים לנפגעות העבירות בסך כולל
של 240,000 ש"ח.

1. בעקבות הסדר טיעון לאחר גמר פרשת התביעה, הורשע המערער על פי כתב האישום המתוקן
בביצוע עבירות מין רבות כלפי שתיים מבנותיו בהיות אחת מהן בת 7 עד בת 15 (שכונתה א' בגזר הדין)
והשנייה בת 6 עד בת 14 (שכונתה ב' בגזר הדין). העבירות בהן הורשע הן ריבוי עבירות של אינוס
קטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים, לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק

העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים, לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיפים 348(ב), 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק; וריבוי עבירות של ניסיון מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים, לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיפים 348(ב) ו-345(א)(1) יחד עם סעיף 25 לחוק.

2. מבלי להיכנס לפירוט יתר, בתקופה שבין השנים 2013-2020 (ומשנת 2012 לגבי אחת מהקטינות), עת היו הקטינות בגילאים שפורטו, בהזדמנויות רבות ושונות, באמתלה של עיסוי, המערער היה נוגע בגופן של הקטינות לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. בתחילה היה המערער מעסה את הקטינות בגופן ובהמשך החל לגעת בגופן מתחת לבגדיהן במקומות שונים, בגבן התחתון, בישבן, בחזה שלהן ובאבר מינן. בהזדמנויות שונות בשעות הלילה, היה המערער ניגש למיטתן של הקטינות נוגע באבר מינן ומחדיר לתוכו את אצבעותיו. לעתים בשעות הלילה היה ניגש למיטתן, מתיישב לצידן ומאיר את חלקי-גופן בפנס ומחדיר את אצבעותיו לתוך אבר המין שלהן. כן היה מבצע בהן מעשים מגונים חמורים כשהן היו מתקלחות.

3. המשיבה ביקשה להעמיד את מתחם עונש המאסר בפועל בין 15 ל-20 שנים בגין ביצוע העבירות לגבי כל אחת מהקטינות בנפרד. אך בשים לב להסדר הטיעון שגובש עם המערער, היא בקשה להשית עליו 19 שנות מאסר בלבד ועונשים נלווים. מנגד, בא-כוח המערער ביקש להעמיד את מתחם העונש בין 6 לבין 12 שנות מאסר בגין ביצוע העבירות לגבי שתי הקטינות יחד, מתחם ההולם לטענתו את כלל מעשיו של המערער, והוא ביקש להעמיד את העונש הכולל על 6 שנות מאסר בפועל ופיצוי שישקף "מתן עזרה ראשונה" בלבד.

4. בית המשפט התייחס לנזקים המשמעותיים שנגרמו ושצפויים להיגרם לקטינות; לסיבות שהניעו את המערער לבצע את העבירות; להפחדות ולמניפולציות שננקטו על ידי המערער כלפי הקטינות; לתכנון המוקדם לפני ביצוע העבירות וקבע מתחם ענישה בין 13 לבין 18 שנות מאסר בגין העבירות שביצע כלפי אחת מהקטינות ומתחם הנע בין 10 לבין 15 שנים בגין ביצוע העבירות כלפי הקטינה השנייה. לגבי העונש בתוך מתחמי הענישה, התחשב בית המשפט במכלול נתונים, ובהם: נתוני האישיים של המערער; הפגיעה בו והעדר הפגיעה במשפחתו בשל הטלת עונש מאסר ארוך בשנים; נטילת אחריות חלקית והעדר תובנה ורצון בטיפול ייעודי; העדר מאמצים לתיקון ולפיצוי הקטינות; והעדר עבר פלילי. בית המשפט לא התחשב בנסיבות חייו של המערער ובחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות ועד העמדתו לדין. בסופו של דבר הושתו עליו העונשים שפורטו לעיל.

5. בערעורו טוען המערער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם בלתי הולם ומחמיר; בית המשפט חרג מהעונשים המוטלים בדרך כלל בעבירות דומות ופגע בעיקרון אחידות הענישה; הפסיקה עליה הסתמך בית המשפט בפסק דינו התייחסה לנסיבות עבירה חמורות יותר מאלו שביצע המערער; בית המשפט

טעה בכך שקבע את עונשו של המערער באמצע המתחם במקום בתחתיתו בשל נסיבות חייו המורכבות, העדר עבר פלילי, הודאתו טרם שמיעת פרשת ההגנה ונטילת אחריות על מעשיו.

6. לטענת המשיבה, אין מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט המחוזי.

7. ראשית נחזור על הידוע: "כי כדי שערכאת הערעור תתערב בעונש שהושת על נאשם, המקרה צריך להימנות על המקרים החריגים בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או שנגזר עונש החורג במידה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת" (עפ"ג 18020-09-24 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (30.10.2025)). שנית, קשה להפריז בחומרתן של העבירות שביצע המערער כלפי שתי בנותיו במשך שנים רבות. קשה גם להמעיט בנזק הרב שהסב להן כפי שבא לידי ביטוי בתסקירי נפגעות העבירה. שלישית, לא ניתן להתעלם מכך שהמערער קיבל על עצמו אחריות מוגבלת ורק לאחר שאילץ את שתי בנותיו לעלות על דוכן העדים ולעבור מחדש את חלום הבלהות שעברו במשך שנים בצל המערער. רביעית, בלתי אפשרי שלא להתייחס לתסקיר שירות המבחן העדכני מיום 19.11.2025, שבו נאמר כי התרשמות גורמי הטיפול בשירות בתי הסוהר היא שהמערער "מתקשה לקחת אחריות על ביצוע עבירותיו וניכר כי הוא נוטה להשליכה על גורמים חיצוניים שונים כמו הדת, מוסדות החוק ואירועי חיים שעבר". במכלול הנתונים התקשינו אפוא למצוא נסיבות לקולה המצדיקות המתקה בעונשו. בית המשפט המחוזי גם נתן משקל מלא למכלול נסיבותיו של המערער. אלו לחומרה ואלו לקולה. נוסיף כי בנסיבות העניין, העונש שהושת על המערער אינו חמור כלל ועיקר ואף מקל עמו מאד (וראו דברי השופט ח' כבוב בע"פ 6038/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 89-93 (5.1.2023) המתאימים לענייננו). לצד כל אחת מעבירות המין הקשות שביצע המערער, קיים על פי החוק עונש של 15 ו-20 שנות מאסר בפועל. המערער הורשע בביצוע מספר רב של עבירות כלפי בנותיו הקטניות במשך כ-8 שנים רצופות. על כן לא ראינו מקום להתערב בגזר הדין.

הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ו (07 דצמבר 2025).

חאלד כבוב
שופט

אלכס שטיין
שופט

דוד מינץ
שופט